№4

ATODANGOS

LAURYNO STUOKOS-GUCEVIČIAUS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

IŠEINANTYS TOLIAU IEŠKOTI

Ką žinai ir ko nežinai apie šį pasaulį, apie save?

Sunku pasakyti, ką aš žinau ir ko nežinau. Bet šiaip kartais atrodo, kad žinau, jog pasaulis neteisingas. Vien dėl jame gyvenančių žmonių, tarp kurių yra labai mažai gerų, patikimų ar, kitaip tariant, „padorių". Dar žinau, kad labiausiai džiugina ne daiktai, o geri jausmai ir nutikę įvykiai, pavyzdžiui, kokios nors mėgstamos grupės koncertas ar laikas, praleistas su kitu žmogumi. Džiugu, kai pamatai kažką naujo ir įdomaus arba gražaus. Ką dar žinau? Kaip rašyt, vairuot, vaikščiot - manau, tai nelabai svarbu. Manau, būtų įdomu sužinoti... Net nežinau, kas būtų tokio įdomaus ar neaiškaus, juk galima „išsigooglinti" reikiamą atsakymą. Na, apie save tai irgi sunku ką nors pasakyti. Mėgstu valgyti. Na, o jei rimtai, tai žinau, kad geriausiai save pažinsi bendraudamas su kitais.

Koks laimėjimas Tau svarbiausias?

Žiūrint, iš kurios pusės pažvelgsi. Manau, kad labai didelis laimėjimas yra surasti žmogų, kuris patiktų ir „neužknistų" net kas dieną bendraujant, būtų patikimas ir geras. Materialus laimėjimas - gal su savo avia modeliais pasiektas Lietuvos rekordas arba laimėta Valstybinė technologijų olimpiada. Nežinau, ką iš tokių dalykų dar galėčiau išskirti, neatrodo labai svarbu, bet, tikiuosi, ne veltui ir padės ateityje.

Kokį save įsivaizduoji po 50-ties metų?

Seną. Sėdėsiu sau verandoj kokioj su žmona ir tingėsiu, žiūrėdamas į kalnus, arba žaisiu su kokiu 69-tu iPhone. Žinoma, ne Lietuvoje, nes, bent jau dabar atrodo, kad ji žlugs ir paskui save nusitemps gyventojus. Kaip tikras lietuvis bėgsiu iš čia ir ramiai sau gyvensiu. Ai, dar tinginį auginsiu,

Į Danieliaus klausimus atsakė Augistinas Erslavas

Kažkada, kai dar buvau vaikas, labai stebėdavausi, kokio velnio dvyliktokai per savo išleistuves verkia. Galvodavau, kad aš šokinėsiu iš laimės, kai galų gale mielosios mokymo įstaigos durys paskutinį kartą užsitrenks man už nugaros. Šiandien sėdėdama ant suoliuko mokykloje susimąsčiau apie netolimą ateitį - būsima Paskutinio skambučio šventė, išleistuvės, atsisveikinimas su mokykla ir naujo gyvenimo etapas.

Per dvylika metų mokykla tampa antraisiais namais. Jau tuoj baigsiu trečiąją mokyklą. Kas ketverius metus baigti ir palikti mokyklą darosi vis sunkiau, tikriausiai todėl, kad prie jos vis stipriau prisiriši. Baigusi gimnaziją pasiilgsiu visos mokyklos su jos trūkumais ir privalumais. Pasiilgsiu mokytojų, kurios tampa rūpestingomis „mamomis" - kartais bara ir pyksta, bet visada nori ir linki savo „vaikams" geriausio. Pasiilgsiu vėjavaikiškumo, laisvės jausmo ir žinojimo, kad viskas dar prieš akis (kai dar neskaičiuoji dienų iki egzaminų). Pasiilgsiu savo klasės, kuri, nors ir keitėsi, bet išliko draugiška, išmokome prisitaikyti vieni prie kitų, tapome vieningi. Pasiilgsiu bendruomeniškumo, kurio dėka žmonės ima labiau pažinti vieni kitus, tampa vieningi ir sukuria neįtikėtinus dalykus.

Kamilė Varaneckaitė, IV d

REDAKTORĖS ŽODIS

Šių mokslo metų darbai beveik baigti. Visus metus siekėme gerų mokslo ir sporto rezultatų, dalyvavome olimpiadose ir konkursuose, susitikome su įdomiais žmonėmis, keliavome, džiaugėmės vienas kitu ir šventėme. Teliko keli paskutiniai, bet patys svarbiausi, žingsniai - dešimtokų žinių patikrinimas bei dvyliktokų egzaminai. Neseniai nuveikėme dar kai ką reikšmingo - išrinkome Metų mokytoją ir mokinį, Danutę Vilkienę ir Kernių Kuosą. Mes įvertinome šių žmonių darbą ir pastangas, jų dėka pamatėme, jog verta mokytis, siekti, būti reikliems.

Baigiantis mokslo metams pastebėjau, kad gimnazistai išlieka labai smalsūs, domisi įvairiausiais dalykais, nebijo iššūkių, nori tobulėti ir nėra abejingi. Džiaugiuosi tuo ir manau, kad šios gimnazisty savybės išliks ateityje, jie nenustos savo pažinkimais stebinti savęs, savo draugų ir mokytojų.

Belieka visiems palinkėti sėkmės ir gero poilsio.

Jomantė Rinkevičiūtė

Maketavimo darbus atliko: *Augustė Kunevičiūtė III c, Nonita Iljeitytė III b, Dominykas Stankevičius III b*

Nuotraukų autorės: *Augustė Kunevičiūtė III c, Ainė Dvilevičiūtė III a.*

Darbą koordinavo: *mokytojos Edita Rutkauskienė ir Lina Janickaitė.*

PROUSTO ANKETA: KELIAS ATRASTI

Klausimai, į kuriuos verta atsakyti, kad labiau įsigilintum į save, pamatytum, kaip ilgainiui keičiasi tavo vertybės. Tokią galimybę siūlo vadinamoji Prousto anketa.

XIX a. Londone išpopuliarėjo saloninis žaidimas, kurio dalyviams buvo pateikiamas tam tikrų klausimų sąrašas, o atsakymus - būtinai tik tiesą! - šie surašydavo į specialius albumus.

Šis žaidimas paplito po visą Europą ir iki šiol neišėjo iš mados - net po šimtmečio į klausimus atsakinėjo aktorius Gerard'as Philipe'as, režisierius Andrejus Tarkovskis, rašytojai Johnas Updike'as, Eugene'as Ionesco ir daugelis kitų garsenybių.

Prancūzų rašytojas Marcelis Proustas į klausimus atsakė du kartus - keturiolikos ir dvidešimties metų. Jo atsakymai buvo pripažinti originaliausiais, ir šis klausimynas į istoriją įėjo Prousto anketos vardu.

	Kernius Kuosa	Danutė Vilkienė	Audronė Buzienė
1. Kur Jūs norėtumėte gyventi?	Lietuvoje. Čia viskas sava: kultūra, kalba, žmonės.	Man gera ten, kur gyvenu.	Nuošalioje sodyboje prie miško ir natūralaus vandens telkinio.
2. Kokioms klaidoms esate atlaidžiausia(-ias)?	Klaidoms, iš kurių pasimokau ir stengiuosi jų nekartoti, kurios turi teigiamą įtaką mano tolesniam gyvenimui.	Jei darbe - tai aritmetinėms, jei gyvenime - visoms.	Klaidoms, padarytoms iš meilės.
3. Koks romano herojus labiausiai patinka?		Patinka visi.	Vieno negalėčiau išskirti. Jeigu skaitoma knyga „įtraukia", tai joje visuomet yra vienas ar kitas herojus, kuris tuo metu labai patinka.
4. Koks istorinis asmuo labiausiai patinka?	Argentinietis revoliucionierius Che Guevara.	Tikriausiai, Gediminas.	—
5. Herojus realiame gyvenime.		Tokio neturiu.	A.Merkel, popiežius Pranciškus, A.Pavilionienė.
6. Herojės moterys literatūroje.		Daug jų...	Herbjorg Wassmo romanų herojės (pradedant Dina).
7. Herojės istorijoje.		Barbora Radvilaitė.	Barbora Radvilaitė.
8. Ką laikote didžiausia moterų, vyrų dorybe?	Ištikimybė.	Būti savimi.	Sąžiningumą.
9. Mėgstamiausia veikla.	Dirbti su internetiniais projektais, skaityti, vaikščioti ir svajoti.	Mezgimas	Bendravimas su įdomiais, gyvenimu besidžiaugiančiais žmonėmis, sportas, chorinis dainavimas, kelionės.
10. Kuo norėtumėte būti, jei ne savimi?	Savimi. Tik savimi.	Net nežinau.	Dar nežinau...
11. Pagrindinis Jūsų charakterio bruožas.	Atkaklumas.	Draugiškumas.	Atkaklumas.

(Nukelta į 4 puslapį)

PROUSTO ANKETA: KELIAS ATRASTI

	Kernius Kuosa	Danutė Vilkienė	Audronė Buzienė
12. Kokią draugų savybę labiausiai vertinate?	Nuoširdumą.	Nuoširdumą.	Atvirumą.
13. Jūsų pagrindinė yda.		Plepumas.	Jautrumas darbinėms nesėkmėms.
14. Jūsų žemiškos laimės idealas.		Geri santykiai su žmonėmis.	Mano mama ir tėtis.
15. Mėgstamiausia spalva.	Visos spalvos gražios, mėgstamos.	Mėlyna.	Jūros bangos žalumas.
16. Mėgstamiausia gėlė.		Visos, kurios žydi.	Frezija.
17. Mėgstamiausias paukštis.	Kuosa.	Gandras.	Gulbė.
18. Kokie Jūsų mėgstamiausia beletristai?	Sigitas Parulskis, Kristina Sabaliauskaitė.	Rimantas Marčėnas.	Paulo Coelho, G.G.Marquezas.
19. Mėgstamiausi poetai.	Vincas Mykolaitis – Putinas, Justinas Marcinkevičius.	Kostas Kubilinskas, Justinas Marcinkevičius.	J.Marcinkevičius, V.Mačernis.
20. Kokie mėgstamiausi Jūsų tapytojai?	Salvadoras Dali, Edvardas Munchas.	M. K. Čiurlionis.	M.K. Čiurlionis.
21. Mėgstamiausi kompozitoriai.		Gintautas Abarius, Juozas Naujalis.	Rusų klasikai.
22. Mėgstamiausi vardai.		Visi vardai puikūs.	Ieva, Laurynas.
23. Koks karo žygis Jums įspūdingiausias?	Nesižaviu karo žygiais. Karo žygis – tai pralietas žmonių kraujas.	Žalgirio mūšis.	Nesižaviu karo žygiais.
24. Reforma, kuria labiausiai žavitės.		Nėra tokios reformos.	"Microsoft" programos atsiradimas.
25. Ko Jūs labiausiai nekenčiate?	Nekenčiu, kai žmogus dejuoja, tačiau pats nieko nedaro, kad jam būtų geriau. Nekenčiu tokio elgesio, bet ne žmogaus.	Melo.	Kerštingumo.
26. Kuriuos istorinius asmenis Jūs labiausiai niekinate?	Asmenis, kurie privertė kitus žmones besąlygiškai paklusti jų valdžiai, kurie nurodė vykdyti tautų genocidus. Jų neįvardinsiu, nes juos niekinu.	Aš nieko negaliu niekinti.	Hitlerį, Staliną.
27. Gamtos dovana, kurią norėtumėte turėti.		Gražų balsą.	Gera fizinė ir psichinė sveikata.
28. Kaip Jūs norėtumėte numirti?	Gyvenimas per trumpas, kad galvotum, kaip norėtum numirti. Nenorėčiau mirti.	Sava mirtimi.	Oriai, greitai ir be skausmo.
29. Dabartinė Jūsų dvasios būsena.	Įsimylėjęs.	Nerimastinga.	Savęs ieškojimai.
30. Jūsų moto.	Gyvenk taip, lyg šiandien būtų paskutinė diena tavo gyvenime.	Vaikai, gyvenkim draugiškai!	Gyvenimas puikus!

AUKLĖTOJOS...

Ketvirtų klasių auklėtojos buvo paprašytos atsakyti į du klausimus apie savo auklėtinius.

1. Kelinta ši abiturientų laida Jūsų darbe? Ar pastebite jaunų žmonių mąstymo, darbo, elgesio pokyčių? Jūsų manymu, kas juos lemia?
2. Kuriais auklėtiniais žavėjotės? Ar pavyko įgyvendinti auklėjimo tikslus? Įdomiausias bendravimo epizodas (jeigu toks buvo).

Įdomu, ką jos atskleidė?

1. Ši laida man jau ketvirta. Mąstymas keičiasi, kaip keičiasi ir žmonės. Šie auklėtiniai atviresni, atskleidžia daug paslapčių. Jie nebijo pareikšti savo nuomonės, daug diskutuoja, įrodinėja savo tiesas.
2. Žaviuosi visais auklėtiniais. Vieni žavūs išore, kiti - kultūringu elgesiu. Susikalbu su visais. Problema - lankomumas!!! Gal visus auklėjimo tikslus pavyks įgyvendinti su kitais auklėtiniais.

Danutė Vilkienė, IV c klasės auklėtoja

1. Ši abiturientų laida mano darbe antroji. Pastebiu, kad jauni žmonės į daugelį dalykų reaguoja šalčiau, ramiau, tikėdamiesi, jog viskas bus gerai. Pavydžiu jiems šios ramybės, šalto reagavimo į daugelį svarbių gyvenimo įvykių.
2. Kiekviena laida savaip žavi, individuali. Prieš keletą metų, kai auklėtiniai dar buvo vaikai, aptikau kelis iš jų pamokos metu bežaidžiančius kortomis. Tai vyko rudenį, lauke. Kai jie pastebėjo mane, vieno bėgimas baigėsi skrydžiu į rudeniniais lapais padengtą balą. Tą sėkmingą skrydį tikrai ilgai prisiminsiu.

Edita Šidlauskienė, IV d klasės auklėtoja

1. Sakyčiau, kad šeštoji laida. Jauni žmonės tampa irzlesni, labiau demonstruoja nepagarbą neturtui, jautresnio būdo žmonėms, yra didesni egoistai ir savimylos, reikalauja savo asmeniui daugiau dėmesio, nori turėti „viską" čia ir dabar, yra didesni materialistai, tačiau dabartiniai jauni žmonės talentingesni, kūrybingi, pasitikintys savimi, turi galimybių realizuoti savo užmojus, todėl su jais linksmiau ir įdomiau. O svarbiausia tai, kad jie visi atsiliepia į nuoširdumą.
2. Žavėjausi ir žaviuosi daugeliu, nes jie tapo tiesiog gerais žmonėmis, geromis daktarytėmis, savivaldybės (Vilniaus) darbuotojais, gerais nervų gadintojais, gerais tėčiais ir mamomis, gerais fotografais, gerais studentais, gerais advokatais ir jų padėjėjais.

Loreta Skardžiuvienė, IV b klasės auklėtoja

1. Ši laida man - antroji. Jaunimas. Šis žodis visada dvelkia pavasariu, gėlėmis, skambiu juoku, svajonėmis. Puiku, nes svajonė - tai veržimasis pirmyn, tai visos žmogaus viltys ir paslaptys.
   Mokykla - tai gyvenimas. Joje mokiniai nuėjo ilgą pažinimo ir brandos kelią. Čia gimnazistai suaugo, subrendo ir išskleidė gražiausią savo jaunystės žiedą. Išmoko klysti ir pasitaisyti, pajuto pralaimėjimų kartėlį ir pergalių džiaugsmą.
2. Džiaugiuosi, kad dauguma IV a klasės mokinių yra draugiški, nuoširdūs, geranoriški, nuotaikingi. Brangina vieni kitus, moka susitelkti bendram tikslui.

Vida Ramanavičiūtė, IV a klasės auklėtoja

KO PASIILGSIU?

Labai pasiilgsiu klegesio ir nuoširdaus juoko iki ašarų pertraukų ir pamokų metu, kai kuris nors bendraklasis iškrėsdavo pokštą; bendruomeniškumo jausmo, kad priklausai vienam būriui ir jautiesi jame svarbus ir saugus, neretai turėdamas prisitaikyti prie jo ar tiesiog džiaugdamasis puikia kompanija!

O labiausiai pasiilgsiu klasės draugiškumo ir vienybės! Per 12 metų pagaliau išsikovojom vieningos klasės statusą!!!

Taip pat pasiilgsiu tų mokytojų, iš kurių galėdavau pasisemti išminties ir ramybės. Jų pamokose jausdavausi suaugusi, išsilavinusi asmenybė.

Pasiilgsiu auklėtojos Editos Šidlauskienės pirmadienio popiečių prie arbatos ir šokolado, įdomių pokalbių apie mokyklinį gyvenimą, perspektyvas, Lietuvos istorijos, politikos subtilybes.

PIRMOJI MOKYTOJA

Atsiminimai apie pirmąją mokytoją kelia daugybę sentimentų. Pirmiausia man ji asocijuojasi su grožio ir šilumos skleidėja - Saule. Jos dėka pražydo gražiausios gėlės - mes, mokiniai! Tai ji, Svetlana, buvo pirmoji, į kurią stengiausi lygiuotis. Ji mane išmokė kūrybiškumo, meilės darbui, kurį atlieki, pagarbos vyresniems. Ji visam gyvenimui ir išliks tokia - PIRMOJI. Pirmoji, kuri stengėsi atskleisti geriausias vaikų savybes, pirmoji, kuri sugebėjo sudominti net pačius nekantriausius ir pirmoji, kuri įrodė, kad kūryba yra vienas svarbiausių dalykų žmogaus gyvenime. Mokytojos dėka aš susidomėjau literatūra: pradėjau kurti pasakas, eilėraščius, skaityti knygas ir dailyraščiu jas perrašinėti! Ji išugdė vertybes, kurių, drąsiai galiu pasakyti, trūksta šiuolaikiniams mokiniams.

Ačiū Jums, Pirmoji ir Svarbiausioji Mokytoja Svetlana, kad išliksite šviesiausias vaikystės atsiminimas!

Augustė Bučinskaitė, IV d

ATRADIMAI

Ką atradau? Verčiau, ką suradau? Gyvenimas dažnai nustebina ir kaskart iš naujo surandu džiaugsmą. Džiaugtis galima kuo tik nori: nuo suvokimo ryte, kad žadintuvas skambės dar po minutės, iki didžiulės pergalės kurioje nors srityje. Pasaulis mėgsta ieškoti didelių dalykų, o aš mėgaujuosi paprastais, kadangi visa ko pradžia ir yra paprasti dalykai. Negaliu nepasidalinti naivaus optimizmo atradimu. Šis atradimas leidžia drąsiai žengti žingsnį gyvenime, juk net blogiausioj situacijoj galima įžvelgti gero. Atradau. Suradau. Džiaugsmas. Optimizmas.

Dominykas Stankevičius, III b

ATRADIMAI

Visą gyvenimą žmogus kažko ieško. Sakyčiau, tikslo, savo paskirties. Vaikystėje žavėjausi operos solisčių dainavimu ir būdama pusantrų metų jas mėgdžiojau. Vėliau man operos „dainininkės" pabodo ir panorau piešti taip, kaip mano Mama. Pradėjau kurti. Šiuo metu esu baigusi Meno mokyklos dailės skyrių, mokykloje eksponavau darbų parodą, retsykiais renginiuose piešiu šaržus (prisiduriu pinigų iš malonaus užsiėmimo!) arba tiesiog marginu savo namų sienas toliau (užsiėmimas iš vaikystės).

Kita atsiradusi mano aistra po piešimo - grojimas. Tiesiog užsinorėjau išmokti groti gitara. Įsigijau gitarą iš santaupų (ačiū gimtadienių šventėms!) ir buvau labai užsispyrusi - pusę dažniausių akordų išmokau pati. Galite įsivaizduoti, koks sunkus etapas buvo mokytis neturint jokios literatūros ar gyvojo žinių šaltinio (mokytojo)... Tačiau gitara buvo sukalbamas instrumentas ir man pakluso.

8 klasėje pradėjau iš laukinukės virsti socializuotu žmogumi - išvažiavau į stovyklą. Labai naudingas reikalas - greitai ir lengvai integruoja į anticivilizacinį laikmetį, kuriam būdingos perlytos palapinės, nešildantys miegmaišiai ir linksma prasmirdusių dūmais žmonių kompanija. Žinių ir informacijos srautu ši stovykla pranoksta 3 mėnesių mokyklos kursą. Todėl vis čia grįždavau.

10 klasėje panorau įamžinti mėnulį ir man rodėsi, kad jeigu nusipirksiu „naujobišką" fotoaparatą, gražiai fotografuosiu. Nė velnio, tačiau man taip patiko šis užsiėmimas, kad laisvalaikiu dabar kuriu fotosesijas ir rašau filmams scenarijus, kuriuos stengiuos ta pačia kamera kokybiškai nufilmuoti.

Tada pasinėriau ir į kultūrinį gyvenimą - ne tik aplankiau daug spektaklių, bet įveikusi atranką patekau filmuotis seriale „Gyvenimo kryžkelėse". Scenarijus lėkštas, pats pigiausias verstinis variantas iš vokiečių kalbos, tačiau mudvi su Milena (vaidino mano mamą) gerai sukomės. Pavyko viena tikroviškesnių, komiškesnių serijų. Atradau savyje norą filmuotis. Įkvėpta nelaimingos meilės, nufilmavau klipą pagal Jazzu dainą „Tik pasilik", kuris sulaukė nemenko peržiūrų skaičiaus ,,Man lengva pradėti pokalbį. Surasčiau dar daugiau įdomių žmonių, iš kurių galiu ko nors pasimokyti. Man regis, mano komunikabilumas tobulėja!"- tokių minčių vedama, vieną rugsėjo vakarą (na, gerai, jau buvo 1 valanda nakties), pradėjau ieškoti savanoriškos veiklos. Po kelių savaičių jau savanoriavau brangiam Nike renginyje „Nike konvencija". Buvau uoli bilietų kontrolierė! Dirbau gerai tokį gerai neapmokamą darbą. Ir iš tiesų, vėl radau puikių pažįstamų!

Kitas mano atradimas nustebino net mane pačią.. Iš tiesų, supratau, kad Facebook naujienų sekimas tinkle gali būti net laabai naudingas! Pamačiau, kad siūlo kelionę į Armėniją, užsimaniau, išvažiavau!

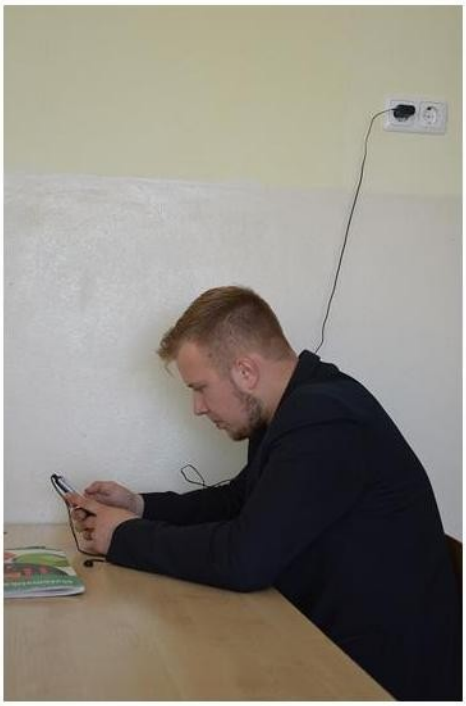

Dar pigiai! Šį kartą į savo pažįstamų ir draugų ratą įtraukiau ir kitataučius - pasijautau tokia kosmopolitiška... Dabar dar turiu kelis labai gerus draugus iš Gruzijos!

Mes bendraujame ne tik ženklų kalba, bet čia turime abipusę galimybę gilinti ir tobulinti anglų (arba rusų) kalbos žinias. Pamenu, lėktuve į Armėniją man teko sėdėti su 67 m. armėnu Konstantinu, kuris atrodo kaip 40m., ir man vis norėjo ką nors papasakoti. Man buvo įdomu ir uždavinėjau tinkamus klausimus. Lėktuvui nusileidus, Konstantinas man užrašė savo namų telefono numerį ir pasakė: ,,Niekada negali žinoti, ką gyvenimas tau iškrės".

Ne per seniausiai grįžau iš Vilniaus Universiteto organizuojamos stovyklos "Studentai - moksleiviams, moksleiviai - studentams". Visas projektas truko 3 dienas. Turėjome daug labai įdomių paskaitų, mažai laiko pavalgyti ir daug smagių žaidimų. Pagaliau suvokiau, kuo noriu būti. Atradau save kryžkelėje... Po paskaitų gavau daug motyvacijos mokytis ir gerai daryti tuos dalykus, kurie mane žavi. Ir vėl sutikau daug įdomių žmonių. Praplėčiau draugų ratą socialiniame tinkle ir vėl turiu galimybę sekti naujienas! Dabar sėdžiu kasnakt kaip Zosė Raganosė ir ieškau naujų projektų! Ne, iš tiesų aš juokauju! Bet atminkit, dažniausiai visa tiesa pasakoma linksmai. Per šią „SMMS" stovyklą susipažinau su ne pelno siekiančios organizacijos „Myliu panda" įkūrėju. Aš nė neįsivaizdavau, kad egzistuoja toks projektas, kurio metu žmonės (o dažniausiai pats įkūrėjas), persirengia Pandos kostiumu ir žmonėms dalija laimę paprastu netikėtu apsikabinimu ar padovanotu šokoladu. Gražu! Pasirodo, Širvintose irgi kažkas

vyksta! Ir žmogus, su kuriuo buvau Armėnijoje, mane pareklamavo kaip fotografę. Moteris, kuriai reikėjo, kad būtų įamžintos Širvintų kultūros centro atvirų durų dienos akimirkos, manęs paprašė dalyvauti. Sutikau. Fotografavau ir netyčia ant scenos užlipau. Rezultatas - dabar turiu vaidmenį vaikiškame spektakliuke! Įsitikinau, jog kuo daugiau ieškosi, tuo daugiau užsikrėsi šia „ieškojimo manija" ir norėsis vis daugiau kažkur dalyvauti. Labai naudinga atrasti save įvairiausiose veiklose ir mesti sau vis didesnius iššūkius. Plėskime savo pasaulį, kad į jį tilptų ne tik „kaktusas, miegas ir aš", bet ir atradimai, kuriais dalintumėmės su kitais. Gyvenkime, o ne samanokime.

Aiė Dvilevičiūtė, III a